

og inden ikke altfor lang Tid at træffe saadanne Bestemmelser, hvorved de af mig omtalte Konflikter ville blive saafjeldne, at de ikke bør have den overveiende Indflydelse ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal. Disse Indfødsretsspørgsmaal have jo i de senere Aar, da Udvandring og Bevægelighed i Befolkninger er tiltagen efter saadanne Dimensioner, som tidligere ikke var kjendt, faaet en saadan Betydning, at man virkelig fra alle Sider ønsker at faa disse Forhold ordnede ad traktatmæssig Vej, saa at der nu er Sandsynlighed for, at man fra alle Sider vil søle, at det er den rette Vej, man her er slaact ind paa, og derved ville de væsentligste Bøvægeligheder, som maatte kunne befrygtes ved den af Flertallet foreslaaede Redaktion for en stor Del være fjernede. Jeg sætter, som sagt, mere Pris paa at faa Loven tilendebragt end paa at faa en Regel, som mulig slet ikke vil komme til Anvendelse, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det ærede Things Medlemmer at stemme for det af Flertallet stillede Forslag.

E. C. Larsen: Jeg har naturligvis ikke kunnet vente, at en saa enestaaende Minoritet som den, jeg her danner, skulde kunne sætte et saadant Forslag igjennem, og allermindst kunde jeg vente, at Forslaget vilde kunne gaa igjennem i Landstinget, da jo samtlige dette Things Medlemmer i Fællesudvalget have været derimod. Da jeg nu dertil hører, at den ærede Minister tror, at kunne bruge Loven uden dette Tillæg, hvis Rigtighed han dog erkjender, og at Regjeringen mener at kunne paatage sig Ansvar for en Lov, der ikke aabner den en saadan Ret, som jeg anser det for nødvendigt at holde aaben for den, skal jeg tage mit Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, bortfaldt det.

Naasløff: Da Regjeringen sætter saa stor Pris paa at faa denne Lov ført igjennem i denne Session, kan man jo ikke Andet end glæde sig over, at min ærede Sidemand (E. C. Larsen) har taget sit Forslag tilbage.

Jeg skal dog ved denne Leilighed tillade mig at udtale, at jeg ganske deler hans Betænkninger med Hensyn til de Forlegenheder, hvori en Bestemmelse som denne kan bringe os, og jeg tror derfor, at der er al Opfordring for Regjeringen til at søge disse Forhold ordnede saa snart som muligt ved Traktater, da det er betænkeligt for en lille Stat ligeoverfor saadanne Spørgsmaal at staa saa at sige udenfor den almindelige Ret eller at staa uden en fast Støtte ligeoverfor de Fordringer, som kunne fremkomme.

Da Ingen yderligere begjærede Debet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalgets Flertal:

§ 1, 3die Stykke, 2den Linie, sættes istedetfor: „naar ikke Andet oplyses, at have fast Bopæl her og“: „uden videre Bevis“.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslaget (se Tillæg C) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Formanden: Der bliver nu at give Landstinget Underretning om den fattede Beslutning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds (S. M. Mørk) til Indenrigsministeren.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 984).

S. M. Mørk: Jeg tillod mig i forrige Session at rette en Forespørgsel til Justitsministeren ganske af samme Indhold som den, der denne Gang henvendes til den høitagtede Indenrigsminister; Justitsministeren henviste mig da til Indenrigsministeren, som det rette Forum for denne Sag, men udtalte forøvrigt den Fortrøstning, at de Ord, som vare